

Категорія справи № 607/5555/20: Цивільні справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи у справах, що виникають із правочинів, зокрема договорів (крім категорій 301000000-303000000), з них; страхування, з них; позики, кредиту, банківського вкладу, з них. Надіслано судом: 04.01.2021. Зареєстровано: 05.01.2021. Оприлюднено: 05.01.2021. Дата набрання законної сили: 15.01.2021
Номер судового провадження: 2/607/2008/2020

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

14.12.2020 Справа №607/5555/20

Тернопільський міськрайонний суд Тернопільської області

у складі головуючого судді Грицай К.М.,

за участю секретаря судового засідання Стус К.І.,

відповідача ОСОБА_1

розглянувши в порядку спрощеного позовного провадження у відкритому судовому засіданні в м. Тернополі цивільну справу за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Європейська агенція з повернення боргів» до ОСОБА_1 про стягнення боргу, -

ВСТАНОВИВ:

Позивач Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Європейська агенція з повернення боргів», звернувся до суду з вимогою про стягнення з ОСОБА_1 заборгованості за кредитним договором.

В обґрунтування позовних вимог вказує, що 18 липня 2017 року відповідач звернувся із заявою про приєднання до умов отримання кредитів та інших послуг до ТОВ «Фінансова компанія «Центр фінансових рішень» (далі ТОВ «ФК «ЦФР»)) та з заявою № 2221959387 на отримання кредиту, підписанням якої підтвердив згоду, що ця заява разом з умовами отримання кредитів становлять кредитний договір між ними, а також, що отримав примірник кредитного договору та погодив отримати шляхом роздрукування з веб сайту кредитодавця умови отримання кредиту. Відповідно до Умов отримання кредитів та інших послуг, умови разом із заявою про приєднання і заявою на отримання кредиту становлять кредитний договір. 26 червня 2019 року між позивачем ТОВ «Фінансова компанія «Європейська агенція з повернення боргів» та до ТОВ «Фінансова компанія «Центр фінансових рішень» укладено договір відступлення прав вимоги № 20290626, відповідно до умов якого позивач набув права вимоги до відповідача в сумі 94783 грн. 70 коп., яка складається з 45092 грн. 90 коп. сума заборгованості за основним боргом; 6247 грн. 90 коп. сума заборгованості за відсотками; 29546 грн. 02 коп. сума заборгованості за щомісячним процентами (платою за управлінням кредиту), 13 897 грн. 10 коп. сума заборгованості за пенею.

Ухвалою Тернопільського міськрайонного суду Тернопільської області від 20 березня 2020 року відкрито спрощене позовне провадження без повідомлення сторін.

Ухвалою суду від 23 квітня 2020 року призначено розгляд справи у спрощеному позовному провадженні в судовому засіданні на 02 липня 2020 року з повідомленням сторін.

23 червня 2020 року від відповідача надійшов відзив на позовну заяву, в якому просила відмовити позивачу у задоволенні позовних вимог в повному обсязі. Відзив мотивовано тим, що на підтвердження позовних вимог позивач не надав належних та допустимих доказів щодо існування заборгованості за вказаним кредитним договором перед ТОВ «Фінансова компанія «Європейська агенція з повернення боргів», оскільки з даним товариством ним договір ніколи не укладався та не міг укладатись. Також, вказує, що його фінансове становище погіршилось у зв'язку з із об'єктивними обставинами, оскільки він був направлений в зону

проведення операції об'єднаних сил, перебуваючи на службі в Національній поліції України, тому не мав достатньо заробітку для виконання зобов'язань, про що неодноразово повідомляв засобами телефонного зв'язку ТОВ «Фінансова компанія «Центр фінансових рішень». Позивач його не повідомив про відступлення боргу та не направив йому жодних документів, позивачем не надано доказів, що догові про відступлення права вимоги стосується саме його. Натомість від працівників позивача надходили дзвінки з погрозами та вимогами про повернення боргу. Крім того, на його звернення до позивача йому надано відповідь про відсутність у нього боргових зобов'язань. Вказує, що його звільнено від сплати штрафних санкцій, пені та інших нарахувань перед банками за користування кредитами. Просить відмовити у задоволенні позову.

Згідно відповіді на відзив, позивач вказує, що листи, які направлялись на адресу відповідача носять лише інформаційний характер та не підтверджують відсутність заборгованості за кредитним договором. Крім того, законодавством не передбачено обов'язку нового кредитора мати письмове підтвердження відправлення чи отримання боржником повідомлення про відступлення права вимоги. Вказує, що відповідачем підтверджено факт укладення вищевказаного кредитного договору та отримання кредитних коштів.

Представник позивача у судові засідання не з'явився, надавши заяву про розгляд справи за його відсутності на підставі наявних доказів, позовні вимоги підтримує та наполягає на задоволенні позову, не заперечували проти ухвалення заочного рішення.

Відповідач у судовому засіданні позовні вимоги не визнав з підстав, викладених у поданому письмовому відзиві на позов, просить суд відмовити у задоволенні позовних вимог.

Заслухавши пояснення, дослідивши наявні докази, з'ясувавши позиції сторін, суд дійшов наступних висновків.

Відповідно до ч. 1 ст. 13 ЦПК України, суд розглядає справу не інакше як за зверненням особи, поданим відповідно до цього Кодексу, в межах заявлених нею вимог і на підставі доказів, поданих учасниками справи або витребуваних судом у передбачених цим Кодексом випадках.

Стаття 81 ЦПК України передбачає, що кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.

Згідно п. 1 ч. 2 ст. 11 Цивільного кодексу України підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є договори та інші правочини.

18 липня 2017 року ОСОБА_1 подав до Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Центр фінансових рішень» (ТОВ «ФК «ЦФР») заяву про приєднання до умов отримання кредитів та інших послуг від ТОВ «ФК «ЦФР» та заяву № 2221959387 від 18 липня 2017 року на отримання кредиту від ТОВ «ФК «ЦФР», підписанням якої підтвердив згоду, що дана заява разом з Умовами отримання кредитів та інших послуг від ТОВ «ФК «ЦФР» становлять Кредитний договір між ТОВ «ФК «ЦФР» та ним, як Позичальником.

Крім того, відповідачем засвідчено своїм підписом паспорт кредиту від ТОВ «ФК «ЦФР» №1959387, згідно якого визначено строк надання кредиту - 36 місяців до 31.07.2020 року та сума кредиту 4000 грн., визначено розмір та порядок сплати процентів, щомісячні проценти - 3,49 річних від суми кредиту, річні проценти -11,99 від суми боргу за договором, визначена загальна орієнтовна вартість кредиту 125064,14 грн.

Відповідно до укладеного договору ОСОБА_1 отримав кошти у розмірі 40000 грн., що підтверджено заявою №2221959387 від 18.07.2017 року на отримання кредиту від ТОВ ФК «ЦФР».

У заяві зазначено, що позичальник згоден з тим, що ця заява разом із кредитним паспортом, умовами отримання кредитів та інших послуг становить між ним та ТОВ «ФК «ЦФР» кредитний договір, а також, що умови кредитного договору, зокрема, умови про сукупну вартість кредиту, йому роз'яснені і зрозумілі. До позовної заяви позивач додав умови отримання кредитів та інших послуг від ТОВ «ФК «ЦФР».

26.06.2019 року між товариством з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Центр фінансових рішень» (ТОВ «ФК «ЦФР») та товариством з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Європейська агенція з повернення боргів» (ТОВ «ФК «САПБ») укладено Договір відступлення права вимоги № 20190626, за умовами якого ТОВ «ФК «ЦФР» передає (відступає) ТОВ «ФК «САПБ» за плату, а ТОВ «ФК «САПБ» приймає належні ТОВ «ФК «ЦФР» права грошової вимоги (права вимоги) до Боржників за кредитними договорами у Реєстрі боржників, укладеними між ТОВ «ФК «ЦФР» і Боржниками (Портфель заборгованості).

Згідно п. 1.2 Договору відступлення прав вимоги, внаслідок передачі (відступлення) Портфелю заборгованості за цим договором, ТОВ «ФК «ЄАПБ» заміняє ТОВ «ФК «ЦФР» у Кредитних договорах, що входять до Портфеля заборгованості та відповідно вказані у Реєстрі боржників, та набуває прав грошових вимог ТОВ «ФК «ЦФР» за цими Кредитними договорами, включаючи право вимагати від Боржників належного виконання всіх грошових та інших зобов'язань Боржників за Кредитними договорами.

ОСОБА_1 направлялось повідомлення від 09 липня 2019 року від ТОВ «ФК «ЦФР» про відступлення права вимоги боргу в сумі 94783,70 грн.

Також, від ТОВ «ФК «ЄЕПБ» направлялось ОСОБА_1 повідомлення про відступлення права грошової вимоги за кредитним договором № 2221959387 від 18 липня 2017 року.

Згідно з наданим розрахунком, заборгованість ОСОБА_1 за вказаним кредитним договором перед ТОВ «ФК «ЄАПБ» становить 94783 грн. 70 коп., яка складається з 45092 грн. 90 коп. сума заборгованості за основним боргом; 6247 грн. 90 коп. сума заборгованості за відсотками; 29546 грн. 02 коп. сума заборгованості за щомісячним процентами (платою за управлінням кредиту), 13897 грн. 10 коп. сума заборгованості за пенею.

Отже, ОСОБА_1 отримав кредит у розмірі 40000 грн., користувався ним, про що свідчать дані щодо сплати заборгованості у загальному розмірі 21405,43 грн., що не заперечувалось в судовому засіданні відповідачем.

Звертаючись до суду з позовом, позивач стверджував, що відповідач отримав кредитні кошти, однак не виконує зобов'язань щодо їх повернення.

Відповідно до частин першої, другої статті 207 ЦК України правочин вважається таким, що вчинений у письмовій формі, якщо його зміст зафіксований в одному або кількох документах, у листах, телеграмах, якими обмінялися сторони. Правочин вважається таким, що вчинений у письмовій формі, якщо він підписаний його стороною (сторонами).

За змістом статей 626, 628 ЦК України договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків. Зміст договору становлять умови (пункти), визначені на розсуд сторін і погоджені ними, та умови, які є обов'язковими відповідно до актів цивільного законодавства.

Частиною першою статті 638 ЦК України встановлено, що істотними умовами договору є умови про предмет договору, умови, що визначені законом як істотні або є необхідними для договорів даного виду, а також усі ті умови, щодо яких за заявою хоча б однієї із сторін має бути досягнуто згоди.

У статті 526 ЦК України передбачено, що зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Відповідно до частини першої статті 1054 ЦК України за кредитним договором банк або інша фінансова установа (кредитодавець) зобов'язується надати грошові кошти (кредит) позичальникові у розмірах та на умовах, встановлених договором, а позичальник зобов'язується повернути кредит та сплатити проценти (частина перша статті 1048 ЦК України).

Частиною другою статті 1054 ЦК України встановлено, що до відносин за кредитним договором застосовуються положення параграфа 1 цієї глави, якщо інше не встановлено цим параграфом і не впливає із суті кредитного договору.

Кредитний договір укладається у письмовій формі. Кредитний договір, укладений з недодержанням письмової форми, є нікчемним (стаття 1055 ЦК України).

Згідно із частиною першою статті 633 ЦК України публічним є договір, в якому одна сторона - підприємець взяла на себе обов'язок здійснювати продаж товарів, виконання робіт або надання послуг кожному, хто до неї звернеться (роздрібна торгівля, перевезення транспортом загального користування, послуги зв'язку, медичне, готельне, банківське обслуговування тощо). Умови публічного договору встановлюються однаковими для всіх споживачів, крім тих, кому за законом надані відповідні пільги.

За змістом статті 634 цього Кодексу договором приєднання є договір, умови якого встановлені однією із сторін у формулярах або інших стандартних формах, який може бути укладений лише шляхом приєднання другої сторони до запропонованого договору в цілому. Друга сторона не може запропонувати свої умови договору.

У переважній більшості випадків застосування конструкції договору приєднання його умови розроблює підприємець (в даному випадку ТОВ «Фінансова компанія «Центр фінансових рішень»).

Умови договорів приєднання розробляються товариством, тому повинні бути зрозумілі усім споживачам і доведені до їх відома, у зв'язку із чим товариство має підтвердити, що на час укладення відповідного договору діяли саме ці умови, а не інші. Тому з огляду на зміст статей 633, 634 ЦК України можна вважати, що другий контрагент (споживач послуг товариства) лише приєднується до тих умов, з якими він ознайомлений.

За змістом статті 1056-1 ЦК України розмір процентів та порядок їх сплати за договором визначаються в договорі залежно від кредитного ризику, наданого забезпечення, попиту і пропозицій, які склалися на кредитному ринку, строку користування кредитом, розміру облікової ставки та інших факторів.

Відповідно до частини першої статті 1048 ЦК України позикодавець має право на одержання від позичальника процентів від суми позики, якщо інше не встановлено договором або законом. Розмір і порядок одержання процентів встановлюються договором. Якщо договором не встановлений розмір процентів, їх розмір визначається на рівні облікової ставки Національного банку України. У разі відсутності іншої домовленості сторін проценти виплачуються щомісяця до дня повернення позики.

Згідно зі статтею 1049 ЦК України позичальник зобов'язаний повернути позикодавцеві позику (грошові кошти у такій самій сумі або речі, визначені родовими ознаками, у такій самій кількості, такого самого роду та такої самої якості, що були передані йому позикодавцем) у строк та в порядку, що встановлені договором. Договір позики є укладеним з моменту передання грошей або інших речей, визначених родовими ознаками.

За змістом статті 549 ЦК України неустойкою (штрафом, пенею) є грошова сума або інше майно, які боржник повинен передати кредиторіві у разі порушення боржником зобов'язання. Штрафом є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми невиконаного або неналежно виконаного зобов'язання. Пенєю є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми несвоєчасно виконаного грошового зобов'язання за кожен день прострочення виконання.

Частинами першою, другою статті 551 ЦК України визначено, що предметом неустойки може бути грошова сума, рухоме і нерухоме майно. Якщо предметом неустойки є грошова сума, її розмір встановлюється договором або актом цивільного законодавства.

Згідно із частиною першою статті 1050 ЦК України якщо позичальник своєчасно не повернув суму позики, він зобов'язаний сплатити грошову суму відповідно до статті 625 цього Кодексу.

Таким чином, у разі укладення кредитного договору проценти за користування позиченими коштами та неустойка поділяються на встановлені законом (розмір та підстави, стягнення яких визначаються актами законодавства) та договірні (розмір та підстави, стягнення яких визначаються сторонами в самому договорі).

Свобода договору є однією із загальних засад цивільного законодавства, що передбачено у пункті 3 частини першої статті 3 ЦК України.

Одним із основоположних принципів цивільного судочинства є справедливість, добросовісність та розумність, що передбачено у пункті 6 частини першої статті 3 ЦК України.

Тобто дії учасників цивільних правовідносин мають відповідати певному стандарту поведінки та характеризуватися чесністю, відкритістю та повагою до інтересів іншої сторони чи сторін договору.

У частинах першій, третій статті 509 ЦК України вказано, що зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (у тому числі сплатити гроші), а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку. Зобов'язання має ґрунтуватися на засадах добросовісності, розумності та справедливості.

Встановлено, що під час укладення кредитного договору із ОСОБА_1 кредитор дотримався вимог, передбачених частиною другою статті 11 Закону № 1023-ХІІ, про повідомлення споживача про умови кредитування та узгодження зі споживачем саме тих умов, які були укладені.

Тому суд, вважає, що в даному випадку наявні правові підстави для стягнення суми заборгованості за щомісячними процентами (платою за управління кредитом) у розмірі 29546,02 грн. з огляду на правову позицію, викладену у постанові Верховного Суду від 30 червня 2020 року у справі № 552/1471/19.

Відповідно до ч. 1 ст. 1077 ЦК України, за договором факторингу (фінансування під відступлення права грошової вимоги) одна сторона (фактор) передає або зобов'язується передати грошові кошти в розпорядження другої сторони (клієнта) за плату (у будь-який передбачений договором спосіб), а клієнт відступає або зобов'язується відступити факторові своє право грошової вимоги до третьої особи (боржника).

У відповідності до ст. 512 ЦК України кредитор у зобов'язанні може бути замінений іншою особою внаслідок передавання ним своїх прав іншій особі за правочином (відступлення права вимоги).

Згідно зі ст. 514 ЦК України до нового кредитора переходять права первісного кредитора у зобов'язанні в обсязі і на умовах, що існували на момент переходу цих прав.

Згідно правової позиції, висловленої Верховним Судом в постанові від 23 вересня 2015 року у справі №6-979цс15, боржник, який не отримав повідомлення про передачу права вимоги іншій особі, не позбавляється обов'язку погашення заборгованості, а лише має право на погашення заборгованості первісному кредитору... неповідомлення боржника про зміну кредитора не звільняє його від обов'язку погашення кредиту взагалі.».

Відповідачем не було подано доказів сплати заборгованості за кредитом первісному кредитору ТОВ «Фінансова компанія «Центр фінансових рішень», тому суд не бере до уваги заперечення позивача про те, що у нього відсутня заборгованість перед позивачем з тих підстав, що між ним та позивачем не було укладено жодного договору.

Суд також не бере до уваги наданий на звернення відповідача лист від 23 серпня 2019 року №310 ТОВ «Європейська агенція з повернення боргів» про відсутність заборгованості, оскільки лист був направлений та відповідь надана іншою юридичною особою, а не позивачем.

Таким чином, всупереч умовам кредитного договору, незважаючи на повідомлення, після відступлення позивачу права грошової вимоги до відповідача, останній не здійснив жодного платежу для погашення кредитної заборгованості ні на рахунки ТОВ «ФК «ЄАПБ», ні на рахунки первісного кредитора.

Відповідачем не підтверджено факту звернення до первісного кредитора із заявою про перерахунок відсотків та пені за періоди з 01.08.2018 року по 30.09.2018 року та з 09.01.2019 року по 13.03.2019 року, тому суд вважає необґрунтованими заперечення позивача щодо відсутності підстав у позивача для нарахування та стягнення неустойки.

Враховуючи вищенаведені обставини, те, що заборгованість за кредитним договором позичальником в добровільному порядку позивачу ТОВ «Фінансова компанія «Європейська агенція з повернення боргів» не повернута, що свідчить про порушення його прав, тому суд вважає, що позовні вимоги підлягають до задоволення шляхом стягнення з відповідача заборгованість за кредитним договором в розмірі 94783,78 грн.

В силу ст. 141 ЦПК України з відповідача на користь позивача слід стягнути понесені судові витрати зі сплати судового збору в розмірі 2102,00 грн.

Керуючись, ст. 207, 509, 512, 514, 526, 527, 530, 549, 551, 610, 615, 617, 626 - 628, 634, 638, 1050, 1054, 1056-1, 1077 Цивільного кодексу України, ст. 12, 81, 89, 141, 263, 265, 354, 355 Цивільного процесуального кодексу України, -

В И Р І Ш И В :

Позовні вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Європейська агенція з повернення боргів» до ОСОБА_1 про стягнення заборгованості за кредитним договором - задовольнити.

Стягнути з ОСОБА_1 на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Європейська агенція з повернення боргів» заборгованість за кредитним договором № 2221959387 від 18 липня 2017 року у розмірі 94783 (дев'яносто тисяч сімсот вісімдесят три) грн. 70 коп.

Стягнути з ОСОБА_1 на користь товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Європейська агенція з повернення боргів» судові витрати зі сплати судового збору у розмірі 2102 (дві тисячі дві) грн. 00 коп.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття

апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом тридцяти днів з дня його проголошення до Тернопільського апеляційного суду через Тернопільський міськрайонний суд Тернопільської області.

Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини судового рішення або у разі розгляду справи (вирішення питання) без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Учасник справи, якому повне рішення не було вручено у день його проголошення або складення, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження рішення суду, якщо апеляційна скарга подана протягом тридцяти днів з дня вручення йому повного рішення суду.

Позивач - ТОВ «Фінансова компанія «Європейська агенція з повернення боргів», адреса знаходження: м. Київ, вул. С. Петлюри, 30, фактичне місце знаходження: 07400, Київська область, м. Бровари, вул. Лісова, буд. 2, поверх 4, код ЄДРПОУ: 35625014.

Відповідач - ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 місце проживання: АДРЕСА_1 , РНОКПП НОМЕР_1 .

Повний текст рішення суду складений 21 грудня 2020 року.

Головуючий суддя К. М. Грицай